

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120207711
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1120207711.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovej, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, právne zastúpeného: TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, proti žalovaným: 1/ L.. W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt Q. XX, XXX C., D. D., štátny občan D. D., 2/ R.. I.. V. N., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt D. XXXX/X, XXX XX Q., štátny občan M. P. D., právne zastúpený: bnt attorneys-at-law, s. r. o., Cintorínska 7, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 978, 3/ I.. I. Q., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt U. XXXXX/XX, XXX XX Q., štátny občan P. D., v konaní o zaplatenie 1.088.000 eur s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a o odvolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č. k. 38Cb/39/2020-1625 zo dňa 22.12.2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č. k. 38Cb/39/2020-1625 zo dňa 22.12.2021 mení tak, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanému 2/ zo dňa 05.03.2022 v celom rozsahu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil zabezpečovacie opatrenie v znení: Súd zriaďuje v prospech žalobcu záložné právo k nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve (podiel 1/1) žalovaného 2/ zapísanej na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Q. - katastrálny odbor: byt č. 4-B, na 4. poschodí, vo vchode D. č. X, v polyfunkčnom dome súp. č. XXXX, postavenom na pozemku s parc. č. XXXX/X, ktorý sa nachádza v obci Q. - m.č. P. L., kat. úz. P. L. (ďalej aj ako „nehuteľnosť“), na zabezpečenie peňažných pohľadávok žalobcu proti žalovanému 2/ uplatnených v spore vedenom Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 38Cb/39/2020, a to:

a) na dlžnú istinu v sume 1.088.000 eur;
b) úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 200.000 eur odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola žaloba v tomto spore zo dňa 04.05.2020 doručená žalovanému 2/, až do zaplatenia;
c) úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 888.000 eur odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola zmena žaloby v tomto spore zo dňa 29.09.2020 doručená žalovanému 2/, až do zaplatenia.
Zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v súvislosti so zabezpečovacím opatrením v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou dňa 04.05.2020 a rozšírenou podaním doručeným dňa 01.10.2020 sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia finančnej čiastky 1.088.000 eur z titulu náhrady škody. Dňa 08.03.2021 podal žalobca na súd prvej inštancie návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia na majetok žalovaného 2/, ktorým sa domáhal, aby súd zriadil záložné právo na byt č. 4-B, na štvrtom poschodí, vo vchode D. X, v polyfunkčnom dome so súp. č. XXXX, postavenom na pozemku s par. č. XXXX/X, ktorý sa nachádza v obci Q. - m. č. P. L., kat. úz. P. L., a ktorý je zapísaný na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Q. - katastrálny odbor, v prospech žalobcu, a to na zabezpečenie pohľadávok

žalobcu proti žalovanému 2/ uplatnených v spore. Žalobca svoj návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zdôvodnil tým, že žalovaný 2/ si po odchode zo spoločnosti žalobcu nenašiel na Slovensku na jeho pomery dostatočne platenú prácu, predáva svoje nehnuteľnosti a odchádza žiť do M., pričom väčšina týchto nehnuteľností je už zaťažená záložnými právami na zabezpečenie iných záväzkov žalovaného 2/. Aj napriek nedostatočným príjmom má žalovaný 2/ naďalej viesť nákladný životný štýl, ktorý sa bude snažiť udržať si aj v budúcnosti. Vzhľadom na uvedené podľa žalobcu hrozí, že keď žalovaný 2/ predá nehnuteľnosti a z ich výťažku uspokojí aktuálne zabezpečené pohľadávky, ďalšie peniaze minie na udržanie svojho nákladného životného štýlu. Hrozí tak, že po niekoľkých rokoch, kedy budú právoplatne priznané pohľadávky, nezostane žalovanému 2/ dostatok peňazí na ich uspokojenie. Žalobca preto navrhol zriadiť záložné právo na zabezpečenie žalovaných pohľadávok k jednej z nehnuteľností žalovaného 2/, konkrétne k jeho bytu v bytovom komplexe Q. v Q.. Uvedené tvrdenia žalobcu majú potvrdzovať písomnosti, ktoré pripojil k návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia (ponuka na predaj nehnuteľností zverejnenej na stránke www.reality.sk, zápisnica, zápisnica z MVZ PSS, na ktorom bol žalovaný 2/ odvolaný z funkcie člena predstavenstva).

3. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 38Cb/39/2020-1071 zo dňa 01.04.2021 návrh zamietol, nakoľko nebol splnený základný zákonný predpoklad v zmysle § 343 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to existencia obavy, že v prípade priznanej pohľadávky žalobcu bude exekúcia ohrozená. Podľa súdu sa jednalo o solidárny záväzok, ktorý by mohol plniť ktorýkoľvek zo žalovaných, z dôvodu ktorého nie je dôvodné zriaďovať záložné právo iba na nehnuteľnosť žalovaného 2/. O nároku na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodol súd tak, že tento žalovaný 1/, 2/ a 3/ nepriznal.

4. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozhodol uznesením č. k. 1Cob/62/2021-1148, tak, že napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou súdu bude opätovne sa dôsledne zaoberať predmetným návrhom žalobcu na zriadenie záložného práva vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení vo vzťahu k žalovanému 2/, t.j. v rámci rozhodovania vo vzťahu k žalovanému 2/ dôsledne posúdiť skutočnosti týkajúce sa jednak splnenia všetkých zákonných podmienok vyžadovaných pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj posúdiť skutočnosti týkajúce sa veci, ktorá má byť predmetom žalobcom navrhovaného zriadenia záložného práva.

5. Dňa 25.10.2021 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobcu označené, ako „Doplnenie nových skutkových okolností vo veci návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia“, ktoré podľa obsahu súd prvej inštancie vyhodnotil ako upozornenie na nové skutočnosti vo vzťahu k dôvodnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Z predmetného podania vyplýva, že žalovaný 2/ previedol kúpnu zmluvou zo dňa 24.06.2021 nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, dom a pozemky, ktorých je žalovaný 2/ výlučným vlastníkom a rodinný dom a pozemky zapísané na LV č. XXXX, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva žalovaného 2/ a jeho manželky p. B.M. N.. Uvedené skutočnosti žalobca súdu preukázal výpismi z katastra nehnuteľností vyhotovenými ku dňu 10.09.2020 a následne ku dňu 11.10.2021. Z dôvodu, že žalovaný 2/ prevádza svoj nehnuteľný majetok na tretie osoby, je žalobca toho názoru, že je daná obava z ohrozenia exekúcie.

6. Súd prvej inštancie poukazuje na § 76, § 324 ods. 1 a 2, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2, § 343 ods. 1, 2 a 3, § 344 CSP a § 438 ods. 1, 2 a § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že pri posudzovaní splnenia zákonných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia postupoval v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/62/2021 zo dňa 18.06.2021, kedy posudzoval ich splnenie iba pri žalovanom 2/, voči ktorému žalobca navrhol nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca ako nositeľ dôkazného bremena k osvedčeniu podmienok pre nariadenie opatrenia dostatočne osvedčil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, z ktorého si žalobca uplatnil zaplatenie finančnej čiastky z titulu náhrady škody. Súd ozrejmil, že v zmysle § 344 v spojení s § 326 ods. 1 CSP preskúmava osvedčenie exekučného titulu alebo takého stavu v konaní, s ktorým je spojený reálny predpoklad, že exekučný titul bude vydaný ako aj osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie, pričom táto obava musí mať určitý a reálny podklad, ktorý je spôsobilým základom pre konštatovanie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy vo vzťahu k žalobcovi. Súd prvej inštancie preskúmaval splnenie jednotlivých zákonom stanovených podmienok vyžadovaných pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a bol toho názoru, že tieto skutočnosti vo vzťahu k žalovanému 2/ boli žalobcom preukázané. Mal za to, že uvádzané

pochybnosti žalovaného 2/ o existencii pohľadávky žalobcu nezakladajú záver o nedostatku splnenia tejto podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Napriek tomu, že žalobca voči žalovanému ešte nedisponuje judikovanou pohľadávkou, z uvedených skutočností a predložených dôkazov možno podľa súdu prvej inštancie prijať záver, že žalobca osvedčil existenciu pohľadávky a je teda reálny predpoklad, že exekučný titul bude vydaný. Uvedený záver súd konštatoval iba pre účely rozhodovania o návrhu neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia a nejde o prejudikovanie rozhodnutia vo veci samej. Žalobca podľa záveru súdu dostatočne osvedčil reálnu obavu z ohrozenia uspokojenia pohľadávky žalobcu z majetku žalovaného 2/. Podaním označeným ako „Doplnenie nových skutkových okolností vo veci návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia“ žalobca preukázal, že žalovaný 2/ sa naozaj zbavuje svojho nehnuteľného majetku, tak ako to prezumoval vo svojom pôvodnom návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia doručenom súdu dňa 08.03.2021. Vzhľadom na skutočnosť, že pre súd je pri rozhodovaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia, prihliadal súd aj na tieto nové skutočnosti preukazované žalobcom. Z priložených písomností (výpisy z katastra) jednoznačne vyplýva, že žalovaný 2/ previedol časť svojich nehnuteľností na tretiu osobu, čím reálne znížil možnosť vymoženía pohľadávky žalobcu v prípade, že mu bude táto v súdnom konaní priznaná. Súd zároveň upozornil aj na skutočnosť, že žalobca 2/ ponúka na predaj aj svoju ďalšiu nehnuteľnosť, ktorú má vo výlučnom vlastníctve, na ktorú žiada žalobca zriadiť sudcovské záložné právo. Obava z ohrozenia exekúcie je teda objektívna, nakoľko je jednoznačne preukázaná snahou žalovaného 2/ zbaviť sa svojho nehnuteľného majetku a presťahovať sa do M..

7. Súd prvej inštancie poukázal pri rozhodovaní aj na zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka 2/, a to aj vo vzťahu k pohľadávkou, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie, pričom konštatoval, že rešpektoval zásadu proporcionality. Z obsahu spisu vyplýva, že nehnuteľnosť, na ktorú žalobca žiadal zriadiť záložné právo, je jedinou nehnuteľnosťou, ktorú žalovaný 2/ vlastní spolu so svojou manželkou, a preto aj v prípade, že hodnota tejto nehnuteľnosti je vyššia ako zabezpečovaná pohľadávka, je na ňu možné zriadiť zabezpečovacie opatrenie, nakoľko v prípade, že bude žalobcovi v konaní pohľadávka priznaná, bude ju môcť žiadať od ktoréhokoľvek z dlžníkov. Súd dodal, že dotknutá nehnuteľnosť už je zaťažená záložným právom v prospech PSS, a. s., preto vzhľadom na majetkové pomery žalovaného 2/ a výšku peňažnej pohľadávky je jedinou možnosťou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu zriadenie záložného práva k vyššie uvedenej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného 2/ zapísanej na LV č. XXXX.

8. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že predmetné zabezpečovacie opatrenie zasahuje do vlastníckych práv žalovaného 2/ v menšom rozsahu ako v prípade uloženia zákazu nakladať s nehnuteľnými vecami, ale súčasne zabezpečuje budúci možný výkon rozhodnutia miernejšou formou zásahu vo forme zriadenia záložného práva. Pre dosiahnutie účelu zabezpečovacieho opatrenia preto v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR nie je daný priestor na požiadavku, aby boli žalobcom v konaní predkladané doklady týkajúce sa ceny nehnuteľností, na ktorých žalobca žiada zriadiť záložné právo (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo 322/95, v zmysle ktorého rozhodnutia nariadeniu predbežného opatrenia nebráni, ak žalobca k návrhu na predbežné opatrenie nepredloží ocenenie nehnuteľnosti, ktorá má byť predbežným opatrením postihnutá). S prihliadnutím na výšku peňažnej pohľadávky žalobcu o zaplatenie sumy 1.088.000 eur s príslušenstvom mal súd prvej inštancie za to, že medzi pohľadávkou žalobcu, ktorej uspokojenie budúcim výkonom súdneho rozhodnutia môže byť ohrozené a predmetnou nehnuteľnosťou, na ktorej už aktuálne je aj zriadené záložné právo v prospech PSS, a. s., nie je výrazný nepomer.

9. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vyhovel návrhu a nariadil zabezpečovacie opatrenie. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko bol žalobca úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania.

10. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a f) CSP. Úvodom svojho odvolania žalovaný 2/ namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie spočívajúci v procese doručovania napadnutého uznesenia. Žalovaný 2/ ozrejmil, že predmetné uznesenie bolo vydané dňa 22.12.2021. V zmysle § 331 ods. 1 a 2 CSP bol súd prvej inštancie povinný toto odoslať dotknutým subjektom, vrátane žalovaného 2/, do troch dní od jeho vyhotovenia. Napriek uvedenému však súd uznesenia žalovanému 2/ riadne, t.j. zákonne predpokladaným spôsobom, odoslal dňa 17.05.2022, čo vyplýva z

dátumu uvedenom na sprievodnom liste vyhotovenom súdom, a teda až takmer päť mesiacov po jeho vydaní. Žalovaný 2/ poznamenal, že je v tomto konaní od prvého momentu, kedy sa o ňom dozvedel, zastúpený advokátskou kanceláriou bnt attorneys-at-law, s. r. o., čo súdu bolo komunikované prvým podaním žalovaného 2/ označenom ako „Žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie k odvolaniu“ dňa 10.05.2021. Napriek tomu súd prvej inštancie doručoval uznesenie žalovanému 2/ prostredníctvom zverejnenia na úradnej tabuli súdu. V tejto súvislosti žalovaný 2/ odkázal na argumentáciu uvedenú vo svojej žiadosti o riadne doručenie uznesenia. K riadnemu doručeniu napadnutého uznesenia došlo preukázateľne len potom, čo sa žalovaný 2/ zo záznamov z katastra nehnuteľností dňa 12.04.2022 dozvedel, že jeho vlastnícke právo k nehnuteľnosti bolo obmedzené, pričom sa ešte v ten istý deň obrátil na súd prvej inštancie so žiadosťou o jeho riadne doručenie, ktorej bolo vyhovené o viac než jeden mesiac od jej podania. Žalovaný 2/ mal za to, že nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie bolo zasiahnuté z materiálneho hľadiska do základných práv žalovaného 2/, a to jednak do práva vlastníť majetok, keďže v dôsledku záznamu záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného 2/ v spojení s právnou nemožnosťou adekvátne sa brániť voči tomuto záznamu bolo excesívne a nezákonne po pomerne dlhý čas obmedzené jeho vlastnícke právo k nehnuteľnosti zriadením sudcovského záložného práva v prospech inej osoby. Zároveň bolo zasiahnuté aj do práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zároveň bol porušený princíp rovnosti účastníkov civilného procesu a rovnosti zbraní zakotvený v čl. 6 ods. 1 CSP, keďže súd prvej inštancie svojím nezákonným procesným postupom neoprávnene zvýhodnil žalobcu na úkor žalovaného 2/.

11. Ďalej mal žalovaný 2/ za to, že konanie súdu prvej inštancie je postihnuté takou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení majetkových pomerov žalovaného 2/ vychádzal výlučne z informácií nachádzajúcich sa v súdnom spise, i keď z LV č. XXXX vyplýva, že okrem nehnuteľností, ktorou je byt č. 4-B, na adrese D. X, je žalovaný 2/ spoluvlastníkom i ďalších nehnuteľností zapísaných na tom istom LV č. XXXX, a ktorými sú nebytové priestory označené pod č. A, č. PS3, č. PS4, č. PS5 a č. PS6. Mal za to, že pri zisťovaní majetkových pomerov žalovaného 2/, predovšetkým vo vzťahu k vlastníctvu nehnuteľností, súd prvej inštancie pochybil, keďže v tejto súvislosti nezvolil postup podľa § 185 ods. 2 CSP a nepreveril si informácie z údajov katastra nehnuteľností. Žalovaný 2/ ďalej poukázal na skutočnosť, že okrem vyššie uvedeného je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Q. Q. - katastrálnym odborom, nachádzajúcich sa v okrese Q. Q., v obci R., kat. úz. R., a to bytu č. 15 a bytu č. 16, nachádzajúcich sa na 3. poschodí, ako aj nebytových priestorov, nachádzajúcich sa na -1 suterén, s poradovým č. 28 a č. 48, nachádzajúcich sa v Bytovom dom A. „K.“ so súp. č. XXXX, postavenom na pozemku parc. č. XXXX/XX, nachádzajúcom sa okrese Q. Q., v obci R., kat. úz. R.. V nadväznosti na uvedené žalovaný 2/ zdôraznil, že primeranosť zásahu do majetkových pomerov žalovaného 2/ bola vyhodnocovaná na základe nesprávnych skutkových zistení, ktoré nebrali do úvahy to, že žalovaný 2/ je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom ďalšieho radu nehnuteľností, a teda aj výsledok jej vyhodnocovania je nutne nesprávny.

12. Žalovaný 2/ si je vedomý, že konanie o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nemožno stotožňovať s konaním základným, avšak nemožno považovať za správne, ak súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal len z ničím nepodložených, dokonca zo strany žalovaného 2/ vyvrátených skutkových tvrdení žalobcu, a to bez toho, aby sa v tejto súvislosti akokoľvek vysporiadal s procesnou obranou žalovaného 2/, nachádzajúcou sa najmä vo vyjadrení žalovaného 2/ zo dňa 19.05.2021 k odvolaniu žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 38Cb/39/2020-1071 zo dňa 01.04.2021 (ďalej len „Vyjadrenie“). Žalovaný 2/ opätovne uviedol, že nie je pravda, že by sa v dôsledku súdneho uplatnenia nároku žalobcu na náhradu škody, o ktorom sa vedie základne konanie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 38Cb/39/2020, zbavoval svojho majetku, ako ani to, že by mal v úmysle presťahovať sa do M.. Žalovaný 2/ opätovne ozrejmil, že so svojou manželkou kúpili nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa na D. ulici v Q. ešte v roku 2017, teda keď bol pán N. členom predstavenstva žalobcu a jeho príjmy kúpe takejto nehnuteľnosti plne zodpovedali. Nehnuteľnosť kupovali s úmyslom v nej trvalo bývať, preto sa žalovaný 2/ spolu so svojou manželkou rozhodli v priebehu prvého polroka 2019, pričom v tomto období ešte žalovaný 2/ vykonával funkciu člena v predstavenstve žalobcu, predatť dom, v ktorom dovtedy bývali, a ktorý sa nachádza na L. ulici v Q.. Zmluva o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti - domu na L. ulici - uzatvorená v júni 2019, ako aj e-mail manželky žalovaného 2/, pani N. zo dňa 12.06.2019, v rámci ktorého odpisovala realitnej kancelárii, ktorá zastrešovala predaj domu na L. preukazuje, že predaj domu na L. sa započal dávno predtým, než

bola podaná žaloba na náhradu škody, resp. návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zo strany žalobcu. Žalovanému 2/ sa dom na L. nepodarilo dlhšie predať ani potom čo bol odvolaný z funkcie člena predstavenstva žalobcu, preto sa spolu s manželkou rozhodli, že budú na predaj ponúkať obe nehnuteľnosti, s úmyslom jednu predať (podľa toho, ktorú sa podarí predať skôr) a v druhej ostanú natrvalo bývať. Motiváciou žalovaného 2/ pritom nebola snaha o zbavenie sa majetku, ale naopak účelné a hospodárne spravovanie jeho majetku s cieľom zachovať jeho ekonomickú hodnotu a zároveň si udržať platobnú schopnosť v občianskom i obchodnom styku. V júni 2021 žalovaný 2/ dom na L. predal za štandardnú trhovú cenu vo výške 2,1 mil. eur. Nejednalo sa teda o darovanie, resp. predaj za zlomok trhovej ceny, či nejaké iné pokútne konanie, ktorým by sa žalovaný 2/ snažil zmariť potenciálnu exekúciu.

13. Následne sa žalovaný 2/ presťahoval do druhej nehnuteľnosti, ktorou je byt na D.. Časť z utŕženej kúpnej ceny vo výške zhruba 1,29 mil. eur použil žalovaný 2/ na vyplatenie zostatku pôžičky poskytnutej mu spoločnosťou DRAM a.s., ako aj vyplatenie bankového úveru, ktorý mu poskytla UniCredit banka, ktoré finančné prostriedky (obidvoje) mu boli poskytnuté ešte v čase jeho pôsobenia u žalobcu. Žalovaný 2/ mal za to, že už len zvyšok peňažných prostriedkov pochádzajúcich z predaja domu na L., nehovoriac o inom hnutelnom či nehnuteľnom majetku, ktorého hodnota je rádovo v niekoľkých miliónoch eur, predstavuje dostatočný podklad na to, aby bola ochrana žalobcom uplatňovaného nároku na náhradu škody vo výške 1.088.000 eur v podstatnej miere zabezpečená. Žalovaný 2/ pre vylúčenie akýchkoľvek možných špekulácií žalobcu ohľadom údajného mŕňania finančných prostriedkov na luxusné zariadenie nehnuteľnosti dodal, že na dokončenie bytu na D. ulici boli v drvivej väčšine použité stavebné materiály a zariadenia (napr. kuchynská linka, šatník, nábytok do izieb), ktoré si zaobstaral a uhradil ešte v čase svojho pôsobenia vo funkcii člena predstavenstva žalobcu. Žalovaný 2/ zdôraznil, že v dôsledku predaja domu na L. ulici ihneď v júni 2021 stiahol z realitných portálov všetky inzeráty na predaj nehnuteľnosti na D. ulici, teda záver súdu o tom, že žalovaný 2/ ponúka nehnuteľnosť na predaj je nesprávny, keďže v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (22.12.2021), bol už predaj nehnuteľnosti na D. ulici takmer šesť mesiacov neaktuálny. Žalovaný 2/ považoval záver súdu prvej inštancie, že sa presťahuje natrvalo do M., za nepreskúmateľný, nakoľko súd nijak nevysvetlil, na základe čoho k takémuto záveru došiel, pričom sa nijako nevysporiadal s argumentáciou žalovaného 2/ vo Vyjadrení svedčiacej o opaku. Žalovaný 2/ poznamenal, že bulvárny novinový článok, ktorý povytŕhával veci z kontextu, nemôže byť dostatočným podkladom pre žiadne súdne rozhodnutie. Záver súdu prvej inštancie o tom, že presťahovanie sa osoby do M., príp. ktorejkoľvek inej krajiny EÚ zakladá existenciu obavy z ohrozenia exekúcie, nemožno považovať za správny, pretože európska legislatíva, konkrétne Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach umožňuje celkom jednoducho vykonať rozhodnutia z jedného členského štátu v EÚ v inom členskom štáte, a to bez potreby ich osobitného uznania. Žalovaný 2/ zhrnul, že obava z ohrozenia exekúcie vo vzťahu k žalobcom uplatňovanému nároku v čase vydania napadnutého uznesenia objektívne neexistovala, keďže uvedený záver súdu prvej inštancie je postavený na preukázateľne nesprávnych skutkových zisteniach.

14. Žalovaný 2/ mal tiež za to, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď tento nesprávne právne posúdil otázku existencie právnych predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré v predmetnom prípade nie sú dané. Súd prvej inštancie zároveň došiel k takým právnym záverom, ktoré sú v priamom rozpore s uznesením odvolacieho súdu, ktorý pristúpil k zrušeniu pôvodného prvoinštančného rozhodnutia z dôvodu, že súd prvej inštancie pôvodne nesprávne posúdil otázku vplyvu solidarity dlžníkov na existenciu obavy z ohrozenia exekúcie. Odvolací súd varoval súd prvej inštancie pred stotožnením subjektívnych tvrdení žalobcu s objektívnou realitou a nabádal na maximálnu možnú objektivizáciu týchto tvrdení. Súd prvej inštancie nielenže nepristupoval k tvrdeniam žalobcu dostatočne obozretne v zmysle vyššie citovaného záveru odvolacieho súdu, ale navyše odignoroval procesnú obranu žalovaného 2/, ktorá bola súčasťou spisu, a ktorá subjektívne, ničím nepodložené tvrdenia žalobcu vyvracala. Vo vzťahu k posúdeniu otázky obavy žalobcu z ohrozenia exekúcie súd prvej inštancie neposkytol presvedčivé, v mnohých prípadoch dokonca žiadne odôvodnenie svojho právneho názoru. Súd prvej inštancie tak podľa žalovaného 2/ neuviedol, akým spôsobom vykonal objektivizáciu skutočností uvádzaných žalobcom, tak ako mu to uložil odvolací súd. Zároveň neobjasnil, akým spôsobom vyhodnotil kategórie reálnosti a bezprostrednosti obavy z ohrozenia exekúcie v zmysle právneho záveru odvolacieho súdu.

15. Ďalej mal žalovaný 2/ za to, že súd skutočnosť, že na nehnuteľnosti je už zriadené záložné právo v prospech žalobcu považoval za dôvod, ktorý odôvodňuje primeranosť tohto zásahu, keďže

pravdepodobne vychádzal z názoru, že ďalšie zaťaženie už raz zaťaženej nehnuteľnosti žalovanému 2/ nemôže narobiť veľkú „ujmu“. Žalovaný 2/ ozrejmil, že na nehnuteľnosti viazne záložné právo v prospech žalobcu, ktorým sa zabezpečuje úver žalobcu, ktorý žalobca poskytol žalovanému 2/. V dôsledku uvedeného má žalobca ako záložný veriteľ nehnuteľnosť plne pod kontrolou, a preto je vylúčené, že by za daných okolností mohla u žalobcu nastať objektívna obava z ohrozenia prípadnej exekúcie, v dôsledku predaja nehnuteľnosti tretej osobe, keďže predaj nehnuteľnosti nie je možné realizovať bez súhlasu, resp. vedomia žalobcu, nakoľko v zmysle úverovej zmluvy, ktorú medzi sebou žalobca a žalovaný 2/ uzatvorili, nie je bez súhlasu žalobcu právne možné nehnuteľnosť previesť na akúkoľvek tretiu osobu, a jednak preto, že ak by aj medzičasom zo strany žalovaného 2/ hypoteticky došlo k predčasnému splateniu úveru, žalobca by o tomto musel vedieť, pričom bez jeho súčinnosti (napr. vystavenie kvitancie) nedôjde k výmazu záložného práva k nehnuteľnosti. Za daného stavu tak objektívna obava z ohrozenia exekúcie spočívajúca v predaji nehnuteľnosti tretej osobe neexistuje.

16. V nadväznosti na otázku princípu proporcionality žalovaný 2/ odkázal na svoje Vyjadrenie, zároveň však svoju argumentáciu doplnil, nakoľko interpretáciu a aplikáciu tohto inštitútu súdom prvej inštanície v napadnutom uznesení považoval za nesprávnu. Súd prvej inštanície aplikoval princíp proporcionality takým spôsobom, že vyhodnocoval najmä primeranosť žalobcom zvoleného prostriedku na zabezpečenie svojej pohľadávky oproti iným dostupným prostriedkom zabezpečenia (medzi ktoré patrí napr. neodkladné opatrenie). Súd prvej inštanície sa podľa žalovaného 2/ nedostatočným spôsobom vysporiadal s otázkou, či nariadenie zabezpečovacieho opatrenia formou zriadenia sudcovského záložného práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného 2/ je ako také primerané vo vzťahu k charakteru a hodnote uplatňovanej pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti žalovaný 2/ poukázal na uznesenie NS SR, sp. zn. 3Obo/18/2017 z 11.07.2017.

17. Trhová hodnota záložným právom zaťaženej nehnuteľnosti v čase jej inzerovania bola 4,3 milióna eur, ktorá mimochodom pri zohľadnení vývoja cien nehnuteľností na bývanie v SR, ktoré, vychádzajúc z oficiálnych údajov Národnej banky Slovenska, sa len v roku 2021 zvýšili o 23,5%, momentálne pohybujú na úrovni zhruba 5 miliónov eur. Oproti tomu žalobcom uplatňovaná pohľadávka voči žalovanému 2/ je vyčíslená na sumu 1.088.000 eur. Už prima facie je zrejmé, že uvedené dve sumy sú vo vzájomnom nepomere, keďže prvá vysoko (takmer päť násobne) prevyšuje druhú. Vzhľadom na uvedené nie je podľa žalovaného 2/ kritérium primeranosti splnené, keďže zabezpečovaný majetok je v zjavnom nepomere (takmer 5:1) k uplatňovanej pohľadávke. Navyše žalovaný 2/ okrem zaťaženej nehnuteľnosti vlastní i ďalší nehnuteľný majetok, ktorý však súd prvej inštanície v dôsledku svojho nesprávneho postupu pri rozhodnutí nijako nezohľadnil.

18. Záverom žalovaný 2/ uviedol, že súd prvej inštanície svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení existencie právnych predpokladov pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, keďže nebola osvedčená ani existencia ďalších predpokladov, ktoré v zmysle právnej teórie a praxe na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musia byť kumulatívne splnené. Predmetné zabezpečovacie opatrenie realizované formou zriadenia záložného práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného 2/ je tak podľa žalovaného 2/ v plnom rozsahu nezákonné a je nevyhnutné ho bezodkladne zrušiť. Žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd postupom v zmysle § 390 CSP uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 38Cb/39/2020-1625 zo dňa 22.12.2021 zmenil tak, že súd návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietá. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal trovy odvolacieho ako aj prvoinštančného konania vo výške 100%.

19. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštanície v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), a po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania žalovaného 2/ dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštanície je potrebné zmeniť.

20. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Podľa § 343 ods. 2 CSP záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

22. Podľa § 343 ods. 3 CSP výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

23. Podľa § 344 CSP sa na zabezpečovacie opatrenie použijú primerane ustanovenia o neodkladnom opatrení. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že neodkladné opatrenie má k zabezpečovaciemu opatreniu subsidiárne postavenie. To znamená, že súd pristúpi k nariadeniu neodkladného opatrenia iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

24. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

25. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

26. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

27. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

28. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

29. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

30. Žalobca - navrhovateľ sa navrhovaným zabezpečovacím opatrením domáhal ochrany zabezpečenia svojej peňažnej pohľadávky, teda ochrany veriteľa - potenciálneho oprávneného v exekučnom konaní. Zabezpečovacie opatrenie predstavuje v zmysle § 343 ods. 1 CSP inštitút, na základe ktorého súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Súd je viazaný návrhom na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, t.j. musí dbať na to, aby zriadil záložné právo k takému predmetu a v takom rozsahu, ako to navrhuje navrhovateľ, pričom nevykonáva dokazovanie ako také, ale posudzuje splnenie podmienok na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, teda osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ako i nebezpečenstvo ohrozenia exekúcie. Osvedčenie rozhodujúcich skutočností, ktoré v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s dokazovaním, znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

31. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí navrhovateľ jednoznačne vymedziť predmet, vo vzťahu ku ktorému žiada zriadiť záložné právo a musí osvedčiť obavu, že exekúcia bude ohrozená. S poukazom na § 344 v spojení s § 326 ods. 1 CSP bude musieť navrhovateľ opísať skutočnosti, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana. Zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku, alebo ak základ nároku nie je minimálne osvedčený, nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Ďalším predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva i iné majetkové hodnoty, avšak musí sa jednať o taký predmet zálohu, u ktorého v danom prípade bude tento inštitút reálne napĺňať svoj účel.

32. Zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať výlučne peňažnú pohľadávku. S tým súvisí aj existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie, kedy práve zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má odvrátiť možnosť marenia a uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie bude súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý

rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer. Súd by mal teda aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

33. Navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia - žalobca sa domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 1.088.000 eur, ktorá mala vzniknúť z titulu náhrady škody. Ako vyplýva z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, žalobca sa domáhal zriadenia záložného práva na byt č. 4-B, na 4. poschodí, vo vchode D. X, v polyfunkčnom dome so súp. č. XXXX, postavenom na pozemku s parc. č. XXXX/X, ktorý sa nachádza v obci Q. - m.č. P. L., kat. úz. P. L. a ktorý je zapísaný na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Q. - katastrálny odbor, v prospech žalobcu, a to na zabezpečenie pohľadávok žalobcu proti žalovanému 2/ uplatnených v spore. Žalobca svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na majetok žalovaného 2/ odôvodnil tým, že žalovaný 2/ si po odchode zo spoločnosti žalobcu nenašiel na Slovensku na jeho pomery dostatočne platenú prácu, predáva svoje nehnuteľnosti a odchádza žiť do M., pričom väčšina týchto nehnuteľností je už zaťažená záložnými právami na zabezpečenie iných záväzkov žalovaného 2/. Aj napriek nedostatočným príjmom žalovaný 2/ naďalej viedol nákladný životný štýl, ktorý sa podľa žalobcu bude snažiť udržať aj v budúcnosti. Vzhľadom na uvedené podľa žalobcu hrozí, že keď žalovaný 2/ predá nehnuteľnosti a z ich výťažku uspokojí aktuálne zabezpečené pohľadávky, ďalšie peniaze z tohto predaja minie na udržanie svojho nákladného životného štýlu a preto hrozí, že po niekoľkých rokoch, kedy budú právoplatne priznané žalované pohľadávky, nezostane žalovanému 2/ dosť peňazí na ich uspokojenie. Z uvedených dôvodov preto žalobca navrhol zriadiť záložné právo na zabezpečenie žalovaných pohľadávok k jednej z nehnuteľností žalovaného 2/ - konkrétne k jeho bytu v bytovom komplexe Q. v Q. („nehnuteľnosť“).

34. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 38Cb/39/2020-1071 zo dňa 01.04.2021 výrokom I. návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a výrokom II. nepriznal žalovaným 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1Cob/62/2021-1148 zo dňa 18.06.2021, pričom napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou súdu bude opätovne sa dôsledne zaoberať predmetným návrhom žalobcu na zriadenie záložného práva vo vzťahu k žalovanému 2/, t.j. v rámci rozhodovania vo vzťahu k žalovanému 2/ dôsledne posúdiť skutočnosti týkajúce sa jedného splnenia všetkých zákonných podmienok vyžadovaných pre nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ako aj posúdiť skutočnosti týkajúce sa veci, ktorá má byť predmetom žalobcom navrhovaného zriadenia záložného práva. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie svoje prvé rozhodnutie postavil v zásade len na skutočnosti týkajúcej solidárnej zaviazanosti žalovaných 1/, 2/ a 3/ prípadným meritórnym rozhodnutím vo veci samej bez toho, aby sa dôsledne zaoberal splnením alebo nesplnením zákonných podmienok z pohľadu príslušnej procesnoprávnej úpravy, čo bolo aj dôvodom zrušenia tohto predchádzajúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom, keď odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí č. k. 1Cob/62/2021-1148 zo dňa 18.06.2021 výslovne uviedol, že súd prvej inštancie svoj záver o nedostatočnom osvedčení obavy z ohrozenia exekúcie odvodil práve zo skutočnosti týkajúcej sa solidárnosti dlžníkov na strane žalovaného, pričom sa nezaoberal žiadnymi ďalšími skutkovými a právnymi skutočnosťami podstatnými pre posúdenie naplnenia zákonných predpokladov pre vydanie uznesenia o zabezpečovacom opatrení s tým, že v prípade návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podaného len proti jednému zo solidárnych dlžníkov na strane žalovaného, musí súd posudzovať splnenie kumulatívnych zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 343 ods. 1 CSP len a výlučne vo vzťahu k tomu zo žalovaných, voči ktorému návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia smeruje a zároveň odvolací súd poukázal na skutočnosť, že obava z ohrozenia exekúcie, predstavujúca jednu z kumulatívnych zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 343 ods. 1 CSP, nemôže byť založená len na tvrdeniach predstavujúcich subjektívne vnímanie navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia, keďže ide o kategóriu, ktorá musí byť do najvyššej možnej miery objektivizovaná osvedčenými skutočnosťami, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne, a to zo strany subjektu, proti ktorému návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia smeruje.

35. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým zriadil záložné právo na vyššie uvedenú nehnuteľnosť, vyhodnotil, že žalobca dostatočne osvedčil existenciu svojej pohľadávky a reálnu obavu z ohrozenia uspokojenia pohľadávky žalobcu z majetku žalovaného 2/, keď osvedčil, že tento sa zbavuje svojho nehnuteľného majetku, nakoľko previedol časť svojich nehnuteľností na tretiu osobu, čím reálne znížil možnosť vymoženía pohľadávky žalobcu v prípade, že mu bude táto v súdnom konaní priznaná, ako i že ďalšia nehnuteľnosť žalovaného 2/, ktorú má vo výlučnom vlastníctve, a na ktorú žiada žalobca zriadiť sudcovské záložné právo, ponúka na predaj. Obavu z ohrozenia exekúcie tak súd prvej inštancie považoval za objektívnu, nakoľko bola jednoznačne preukázaná snahou žalovaného 2/ zbaviť sa svojho nehnuteľného majetku a presťahovať sa do M.. Ohľadom primeranosti súd prvej inštancie stručne uviedol, že nehnuteľnosť, na ktorú žalobca žiadal zriadiť záložné právo, je jedinou nehnuteľnosťou, ktorú žalovaný 2/ vlastní spolu so svojou manželkou, a preto aj v prípade, že hodnota tejto nehnuteľnosti je vyššia ako zabezpečovaná pohľadávka, je na ňu možné zriadiť zabezpečovacie opatrenie, nakoľko v prípade, že bude žalobcovi v konaní pohľadávka priznaná, bude ju môcť žiadať od ktoréhokoľvek z dlžníkov, pričom táto nehnuteľnosť je už zaťažená záložným právom v prospech žalobcu. Vzhľadom na majetkové pomery žalovaného 2/ a výšku peňažnej pohľadávky je podľa súdu prvej inštancie jedinou možnosťou zriadenie záložného práva k vyššie uvedenej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného 2/. Súd prvej inštancie dodal, že zabezpečovacie opatrenie zasahuje do vlastníckych práv žalovaného v menšom rozsahu ako v prípade uloženia zákazu nakladať s nehnuteľnými vecami, preto v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR (rozhodnutie sp. zn. 4Obo 322/95) rozhodnutiu nebráni, ak žalobca k návrhu na predbežné opatrenie nepredloží ocenenie nehnuteľnosti, ktorá má byť predbežným opatrením postihnutá. Dodal, že medzi pohľadávkou žalobcu, ktorej uspokojenie budúcim výkonom súdneho rozhodnutia môže byť ohrozené a predmetnou nehnuteľnosťou, na ktorej už aktuálne je aj zriadené záložné právo v prospech PSS, a. s. (žalobcu), nie je výrazný nepomer.

36. Odvolací súd konštatuje, že sa možno stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že pochybnosti o existencii pohľadávky, ktoré uviedol žalovaný 2/, nie sú v tomto stave konania spôsobilé vyvrátiť tvrdenia žalobcu o dôvodnosti nároku, nakoľko budú predmetom dokazovania vo veci samej. Tvrdenia žalovaného 2/ nedosahujú takú mieru intenzity, že by osvedčovali zjavnú neopodstatnenosť nároku žalobcu, preto v danom štádiu konania objektívne nezakladajú záver o nedostatku splnenia podmienky osvedčenia pravdepodobnosti nároku žalobcu, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

37. Odvolací súd sa však nestotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že žalobca v posudzovanom prípade osvedčil existenciu reálnej obavy z ohrozenia uspokojenia pohľadávky, ktorá by žalobcovi hrozila bezprostredne. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný 2/ reálne znížil možnosť vymoženía pohľadávky žalobcu tým, že previedol časť svojich nehnuteľností na tretiu osobu, čo mal preukázané z výpisov z katastra. Zároveň však nesprávne skonštatoval, že nehnuteľnosť, na ktorú žalobca žiadal zriadiť záložné právo, je jedinou nehnuteľnosťou, ktorú žalovaný 2/ vlastní spolu so svojou manželkou. Z listu vlastníctva č. XXXX totiž vyplýva, že okrem nehnuteľnosti, ktorou je byt č. 4-B, na adrese D. X, je žalovaný 2/ spoluvlastníkom i ďalších nehnuteľností - nebytových priestorov označených pod č. A, č. PS3, č. PS4, č. PS5 a č. PS6, ako i vlastníkom, resp. spoluvlastníkom nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Q. Q. - katastrálnym odborom, nachádzajúcich sa v okrese Q. Q., v obci R., kat. úz. R., a to bytu č. 15 a bytu č. 16, nachádzajúcich sa na 3. poschodí, ako aj nebytových priestorov, nachádzajúcich sa na -1 poschodí - suterén, s poradovým č. 28 a č. 48, nachádzajúcich sa v Bytovom dom A. „K.“ so súp. č. XXXX, postavenom na pozemku parc. č. XXXX/XX, nachádzajúcom sa okrese Q.Á. Q., v obci R., kat. úz. R.. Keďže uvedené informácie sú verejne dostupné a priamo nasvedčujú, že skutkové tvrdenia žalobcu sú v rozpore so skutočnosťou, bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné pre účely objektívneho zistenia skutkového stavu vykonať dôkaz i výpisom z katastra týkajúcim sa ostatných nehnuteľností žalovaného 2/. S poukazom na uvedené, mal odvolací súd za osvedčené, že žalovaný 2/ disponuje dostatočne veľkým majetkom pre účely prípadnej exekúcie pohľadávky žalobcu. Súd prvej inštancie zároveň nesprávne zisteným skutkovým stavom nesprávne vyhodnotil aj primeranosť zásahu do majetkových pomerov žalovaného 2/, nakoľko túto odvodil od skutočnosti, že žalovaný 2/ je vlastníkom jedinej nehnuteľnosti spolu so svojou manželkou, a preto aj v prípade, že hodnota tejto nehnuteľnosti je vyššia ako zabezpečovaná pohľadávka, je na ňu možné zriadiť zabezpečovacie opatrenie, nakoľko v prípade, že bude žalobcovi v konaní pohľadávka priznaná, bude ju môcť žiadať od ktoréhokoľvek z dlžníkov. Je zrejmé, že súd prvej inštancie primeranosť zásahu do práv žalovaného 2/ konštatoval nielen na základe nesprávne zistených skutočností, kedy žalovaný 2/ je vlastníkom viacerých, vyššie uvedených nehnuteľností, ale i na základe nesprávneho

vyhodnotenia žalobcom zvoleného prostriedku na zabezpečenie svojej pohľadávky oproti iným prostriedkom zabezpečenia a nie vo vzťahu k charakteru a hodnote uplatňovanej pohľadávky žalobcu. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení preto nesprávne vyhodnotil osvedčenie primeranosti a proporcionalitu návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k hodnote nehnuteľnosti vo vlastníctve protistrany, na ktoré žalobca žiadal nariadiť zabezpečovacieho opatrenie. Podľa názoru odvolacieho súdu je táto neprimeraná, nakoľko je nepochybne v nepomerne väčšej hodnote ako je výška spornej pohľadávky žalobcu vyčíslená na sumu 1.088.000 eur, pričom žalovaný 2/ poukázal na trhovú hodnotu záložným právom zaťaženej nehnuteľnosti v čase jej inzerovania, ktorá bola 4,3 milióna eur, čo bolo zrejmé i súdu prvej inštancie v čase rozhodovania o návrhu a to z inzerátu realitnej kancelárie reality.sk. Uvedená predajná cena sa pritom pri zohľadnení vývoja cien nehnuteľností na bývanie v SR, vychádzajúc z oficiálnych údajov Národnej banky Slovenska (zdroj: <https://nbs.sk/statisticke-udaje/vybrane-makroekonomicke-ukazovatele/ceny-nehnutelnosti-na-byvanie/vyvoj-cien-nehnutelnosti-na-byvanie-v-sr/>) v roku 2021, zvýšila o 23,5% na úroveň zhruba 5 miliónov eur, ako správne namietal žalovaný 2/. V dôsledku uvedeného je nepochybne, že hodnota zabezpečenej nehnuteľnosti i po prípadnom uspokojení záložného práva žalobcu, ktoré na nej viazne, je v zjavnom nepomere k zabezpečovanej pohľadávke (nevynímajúc skutočnosť, že sa nejedná o jediný majetok žalovaného 2/).

38. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že obava z ohrozenia exekúcie je objektívna, nakoľko je jednoznačne preukázaná snahou žalovaného 2/ zbaviť sa svojho nehnuteľného majetku a presťahovať sa do M.. Odvolací súd v súvislosti s týmto záverom súdu prvej inštancie v prvom rade upriamuje pozornosť na vyjadrenie žalovaného 2/ zo dňa 19.05.2021 k odvolaniu žalobcu (č.l. 1102), s ktorým sa prvoinštančný súd žiadnym spôsobom nezaoberal a nevysporiadal. Žalovaný 2/ už vo vyjadrení, ako aj opätovne vo svojom odvolaní uviedol, že ešte ako člen predstavenstva žalobcu so svojou manželkou kúpili nehnuteľnosť na D. ulici v Q. ešte v roku 2017, a to s úmyslom v nej trvalo bývať, preto sa rozhodli v priebehu prvého polroka 2019 predat' dom, v ktorom dovtedy bývali, a ktorý sa nachádza na L. ulici v Q.. Žalovaný 2/ poukázal na Zmluvu o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti - domu na L. ulici, ktorá bola uzatvorená ešte v júni 2019, ako aj e-mail manželky žalovaného 2/ zo dňa 12.06.2019 realitnej kancelárii, ktorá zastrešovala predaj domu na L. a preukazuje, že predaj domu na L. sa započal dávno predtým, než bola podaná žaloba na náhradu škody, resp. návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zo strany žalobcu. Ako ďalej žalovaný 2/ ozrejmil, nakoľko sa dom na L. nepodarilo dlhšie predat', potom čo bol odvolaný z funkcie člena predstavenstva žalobcu, sa spolu s manželkou rozhodli, že budú na predaj ponúkať obe nehnuteľnosti, s úmyslom jednu predat', pričom podľa toho, ktorú sa podarí predat' skôr, v druhej ostanú natrvalo bývať. Žalovaný 2/ podľa svojho vyjadrenia nemal záujem zbavovať sa majetku, naopak, účelne spravovať svoj majetok s cieľom zachovať jeho ekonomickú hodnotu a zároveň si udržať platobnú schopnosť. V júni 2021 žalovaný 2/ dom na L. predal za štandardnú trhovú cenu vo výške 2,1 mil. eur. Nejednalo sa ani o darovanie, resp. predaj za zlomok trhovej ceny, či iné pokútne konanie, ktorým by sa snažil zmariť potenciálnu exekúciu. Súd prvej inštancie odignorujúc tvrdenia žalovaného 2/, bez akéhokoľvek právneho základu dospel k nesprávnemu záveru o snahe žalovaného 2/ zbavovať sa majetku iba na základe tvrdenia žalobcu. Je zjavné, že žalobca neosvedčil žiadne také konanie žalovaného 2/, ktoré by objektívne vzbudzovalo obavu, že by sa v dôsledku podanej žaloby žalobcu začal zbavovať svojho majetku. Navyše, odvolací súd mal za osvedčené, že v dôsledku predaja domu na L. ulici žalovaný 2/ v júni 2021 stiahol z realitných portálov všetky inzeráty na predaj nehnuteľnosti na D. ulici, teda záver prvoinštančného súdu, na ktorom postavil dôvodnosť nariadenia v poradí druhého zabezpečovacieho opatrenia o tom, že žalovaný 2/ ponúka ďalšiu nehnuteľnosť na predaj je nesprávny, keďže už v čase vydania napadnutého uznesenia bol predaj nehnuteľnosti na D. ulici takmer šesť mesiacov neaktuálny. Za ničím nepodloženú a neodôvodnenú považuje odvolací súd aj strohú konštatáciu súdu prvej inštancie o snahe žalovaného 2/ presťahovať sa do M.. Súd prvej inštancie bez bližšieho zdôvodnenia prebral argumentáciu žalobcu, pričom vôbec nezohľadnil bezprostrednosť danej obavy, keď od mediálneho článku na webovej stránke do vydania uznesenia o zabezpečovacom opatrení uplynula doba cca 10 mesiacov a mediálny článok sám o sebe nemožno považovať za relevantný zdroj preukazujúci túto skutočnosť.

39. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca v posudzovanom prípade osvedčil obavu z ohrozenia výkonu exekúcie. Z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a listinných dôkazov založených v súdnom spise nemožno vyvodit' riadne osvedčenie naliehavosti procesnej prevencie, žalobca taktiež neosvedčil, že žalovaný nakladá so svojím majetkom s cieľom zbavovať sa ho. Na domnienky žalobcu, z objektívneho hľadiska ako domnienky bez reálneho

základu, ktoré bez ďalšieho nemôžu zakladať dôvodnosť nariadenia zabezpečovacieho nariadenia, nemožno prihliadnuť. Po posúdení zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a obsahu podstatných tvrdení žalobcu, odvolací súd konštatuje, že tieto tvrdenia žalobcu ani v rámci odvolacieho konania neodôvodňujú záver o nariadení zabezpečovacieho opatrenia.

40. Vo vzťahu k procesnej námietke žalovaného 2/ ohľadom doručovania napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že napriek skutočnosti, že súd prvej inštancie nepostupoval správne pri doručovaní napadnutého uznesenia žalovanému 2/, keď v rozpore s § 110 ods. 1 CSP nedoručoval uznesenie právnomu zástupcovi žalovaného 2/ do troch dní od jeho vyhotovenia (§ 331 ods. 2 CSP), ale doručoval uznesenie žalovanému 2/ priamo, resp. zverejnením na úradnej tabuli konajúceho súdu, nemá v tomto štádiu konania uvedené porušenie procesných podmienok za následok zrušenie napadnutého uznesenia, nakoľko súd prvej inštancie svojim následným procesným postupom zhojil uvedený nedostatok a doručil napadnuté uznesenie právnomu zástupcovi žalovaného 2/, na odvolanie ktoré, odvolací súd ako včasne podané prihliadal. Nebol preto dôvod na vrátenie veci, kedy by súd prvej inštancie svojim následným postupom odstraňoval namietaný nedostatok.

41. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných náležitostí na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v súvislosti so zriadením záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému 2/. Po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností odvolací súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil základné predpoklady na vydanie ním navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, keď žiadnym spôsobom neosvedčil reálnu obavu z ohrozenia uspokojenia pohľadávky žalobcu z majetku žalovaného 2/, resp. že by prípadná exekúcia bola bezprostredne ohrozená, preto neboli splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo strany súdu prvej inštancie.

42. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

43. Napriek skutočnosti, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k viacerým procesným pochybeniam a vadám (neprihliadanie a nevysporiadanie sa s tvrdeniami žalovaného 2/, nedostatočne zistený skutkový stav a nedostatočné odôvodnenia napadnutého uznesenia), ktoré by v prípade, že by išlo o v poradí prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu na zriadenie záložného práva, malo v zmysle § 389 CSP za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd s ohľadom na zásadu zakotvenú v § 390 písm. a) CSP, považoval za nevyhnutné vo veci sám rozhodnúť. S ohľadom na skutočnosti uvedené vyššie dospel odvolací súd následne k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne správne, preto ho podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

44. O trovách odvolacieho konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd nerozhodoval, pretože rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP a contrario). Bude preto úlohou súdu prvej inštancie rozhodnúť o trovách odvolacieho konania, ako aj o trovách prvoinštančného konania v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

45. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).